

РЕШЕНИЕ

№ 725

гр. София, 10.02.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 08.11.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Росица Драганова
Ралица Романова

при участието на секретаря Елеонора Стоянова и при участието на прокурора ДИМИТРОВ, като разглежда дело номер **3567** по описа за **2013** година докладвано от съдия Росица Драганова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ДРУЖЕСТВО (ЗД) [фирма], подадена чрез процесуалния му представител адв. М. Г., срещу Решение от 28.02.2013 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 22-ри състав, по нахд № 15290/2012 г., по описа на съда, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № Р-10-390 от 09.07.2012 г., издадено от заместник председателя на Комисията за финансов надзор (КФН), ръководещ Управление „Застрахователен надзор” (Упр-е „ЗН”), с което на основание чл. 319, ал. 1, т. 2 от Кодекса за застраховането (КЗ) на касатора е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 1 000 (хиляда) лева за нарушение на чл. 74, ал. 4 вр. ал. 1, т. 2 от КЗ.

В касационната жалба са изложени доводи за постановяване на обжалваното решение в нарушение на материалния закон. Касаторът изразява искане решението да бъде отменено и съдът да постанови друго, с което да се отмени наказателното постановление.

Ответната страна в касационното производство – Комисията за финансов надзор, чрез процесуалния си представител юрисконсулт Г. оспорва касационната жалба и изразява становище за законосъобразност на решението на Софийския районен съд.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

В настоящото производство съдът обсъжда само посочените в жалбата пороци на решението, както и с оглед императивната разпоредба на чл. 218, ал. 2 от АПК касационната инстанция следи служебно за валидността и допустимостта на обжалваното решение и съответствието с материалния закон.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо като постановено по подадена в срок жалба срещу акт – наказателно постановление, което подлежи на съдебен контрол. Същото е правилно, като постановено в съответствие с приложимия материален закон.

В оспореното решение съдът е приел за установено, че с писмо изх. № РГ-10-00-13/10.10.2011 г. от ЗД [фирма] е изисквана актуалната банкова гаранция в съответствие с устава на Националното бюро на българските автомобилни застрахователи (Н.) и на основание чл. 18, ал. 1, т. 1 от ЗКФБ.

С писмо с вх. № РГ-10-00-13/13.10.2011 г. ЗД [фирма] представя в КФН уведомление за издадена банкова гаранция реф. № L./07/VP от дата 27.03.2007 г. и валидна до 31.03.2017 г., издадена от „Р. (Б.)“ ЕАД на стойност 600 000 (шестстотин хиляди) евро в полза на Н..

За извършване на насрещна проверка на предоставената информация, до управляващото дружество „Р. А. Мениджмънт (Б.)“ ЕАД е изпратено писмо, с което е изискано предоставянето на справка за наличността по сметките на ЗД [фирма] към 31.12.2011 г. и удостоверение за липса на тежести върху притежаваните от застрахователното дружество ценни книжа. Във връзка с това от управляващото дружество „Р. А. Мениджмънт (Б.)“ ЕАД с писмо вх. № РГ-00-04-75/21.02.2012 г. е представена справка за наличността по сметките на ЗД [фирма] към 31.12.2011 г., в която е удостоверено че ценни книжа от емисия Х. с номинал 700 000 (седемстотин хиляди) евро са блокирани, във връзка с банкова гаранция, издадена от „Р. (Б.)“ ЕАД в полза на Н.. От управляващото дружество „Р. А. Мениджмънт (Б.)“ ЕАД потвърждават, че ценните книжа са вписани в Централния регистър на особените залози.

От справка № ТВ.1: „Активи за покритие на техническите резерви към края на четвърто тримесечие на 2011 г.“, представена в КФН е видно, че ЗД „Б. И.“ А. използва като актив за покритие на образуваните технически резерви ценни книжа, издадени или гарантирани от Република Б. или от държава членка, както и квалифицирани дългови ценни книжа, издадени или гарантирани от трети държави, техните централни банки или международни организации, в които членува Република Б., на обща стойност 5 910 (пет хиляди деветстотин и десет) лева. От справка № ТВ.2: „Инвестиции към края на четвърто тримесечие на 2011 г.“ е видно, че дружеството притежава инвестиции в съкровищни облигации на обща стойност 5 910 лева, в която сума фигурират държавни ценни книжа от емисия Х..

В резултат от извършената проверка е констатирано, че от ЗД [фирма] е нарушена разпоредбата на чл.74, ал. 4 вр. ал. 1, т. 2 от КЗ, тъй като дружеството е използвало за покритие на техническите резерви към 31.12.2011 г. държавни ценни книжа емисии №

Х., които били заложени.

За посоченото нарушение е съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № Р-06-332 от 07.05.2012 г.

Въз основа на съставения АУАН, на 09.07.2012 г., от заместник-председателя на КФН, ръководещ Управление „Застрахователен надзор” е издадено НП № Р-10-390, с което на основание чл. 319, ал. 1, т. 2 от КЗ на ЗД [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 1 000 (хиляда) лева за нарушение на чл. 74, ал. 4 вр. ал. 1, т. 2 от КЗ.

Изложената фактическа обстановка се потвърждава от гласните доказателства, съдържащи се в показанията на свидетеля И. А. Д., както и в приобщените по надлежния ред писмени доказателства.

Софийският районен съд е потвърдил наказателното постановление като е приел, че същото, както и акта за установяване на административно нарушение са съставени при спазване на процесуалните изисквания на ЗАНН, съдържат се изискуемите от закона реквизити, правната квалификация е прецизна и в съответствие с текстовото описание на нарушението. Като неоснователно е преценено възражението за неспазване на срок апо чл. 34, ал.1, изр.2, предл. 1 от ЗАНН.

Първоинстанционния съдебен състав е формулирал извод, че от обективна страна, към 31.12.2011 г., ЗД [фирма] е осъществило нарушение на чл. 74, ал. 4 вр. ал. 1, т. 2 от КЗ, тъй като е използвало за покритие на техническите си резерви активи - Д., които са били обременени със залог.

Настоящата инстанция споделя изводите на първоинстанционния съд. Не е налице нарушение на чл. 34, ал. 1 от ЗАНН при съставянето на акта за установяване на административно нарушение, тъй като нарушителят е станал известен след получаването от управляващото дружество „Р. А. Мениджмънт (Б.)” ЕАД на писмо вх. № РГ-00-04-75/21.02.2012 г., с които е уточнено точно кои Д. са използвани за обезпечение на банкова гаранция в полза на Национално бюро на българските автомобилни застрахователи в нарушение на чл. 74, ал. 4 във връзка с ал. 1, т. 3 от КЗ и към този момент е станало известно на надзорния орган дали е извършено нарушение.

Разпоредбата на чл. 72, ал. 1 от КЗ задължава застрахователя да покрие brutния размер на техническите резерви и на запасния фонд със съответстващи активи при условията на Раздел III, Глава Шеста, дял II от КЗ. В разпоредбата на чл. 73 от този раздел на КЗ са посочени видовете активи за покриване на техническите резерви, сред които са и ценни книжа, гарантирани от Република Б.. Разпоредбата на чл. 74 от КЗ въвежда общите правила за диверсификация - възможността застрахователят да инвестира brutния размер на образуваните технически резерви в активи по чл. 73, но при спазването на определени ограничения, като за активите по чл. 73, ал. 1, т. 2 от КЗ (ценни книжа, гарантирани или издадени от Република Б.) такова инвестиране е „неограничено” (чл. 74, ал. 1, т. 3 от КЗ). Императивната норма на чл. 74, ал. 4 от КЗ забранява активите по ал. 1 да бъдат залагани, ипотекирани или обременявани с други тежести. Дружеството не е спазило именно тази забрана, защото Д., които е използвало за покритие на техническите си резерви, които са активи по смисъла на чл. 74, ал. 1, т. 3 вр. чл. 73, ал. 1, т. 2 от КЗ, са били заложени по договор за залог като обезпечение на банкова гаранция, т.е. били са обременени с този вид тежест — залог, което е законово недопустимо.

Неоснователни са изложените доводи за маловажност на случая. Застрахователната

дейност е високорискова и с оглед на това КЗ и подзаконовите нормативни актове по прилагането му предвиждат редица задължения за застрахователните дружества. Тяхното стриктно спазване е гаранция за стабилността на застрахователния пазар и за това, че ще бъдат в максимална степен защитени интересите на потребителите на застрахователни услуги. В този смисъл залагането на Д., които са използвани за покриване на техническите резерви на едно застрахователно дружество съществено може да застраши финансовата стабилност на дружеството и в тази връзка не следва да се третира като маловажен случай.

В оспореното решение Софийският районен съд е обсъдил събрания по делото доказателствен материал и обосновано е достигнал до извод, че е доказано извършването на административно нарушение, както и че е наложено следващото се за съответното нарушение административно наказание. Този извод се споделя от настоящата инстанция, поради което оспореното решение следва да бъде оставено в сила, подадената срещу същото жалба да бъде приета за неоснователна.

По гореизложените съображения и на осн. чл. 221, ал. 2, предл. първо и второ АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, Административен съд София - град, Седми касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение без номер от 28.02.2013 г., постановено по НАХД № 15290/2012 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 22 състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.